

TÝDENÍK

Jindřichohradecká

„Nemohu si hrát na boha, jsem jen obyčejný člověk,“ říká masér Josef Chvátal

Marcela Kůrková

J. HRADEC, ROSEČ - „Pepa mi moc pomohl,“ shodují se lidé, kteří již otevřeli dveře čekárny maséra Josefa Chvátala v době, kdy je bolely ruce, nohy či záda. Jejich Pepa, jak kamarádkám a dobrosrdečnému šedesátníkovi familiárně přezdívali, již jeden rok „ordinuje“ v městské sportovní hale, kam se přestěhoval z plaveckého bazénu. Také on si potrpí hlavně na křestní jména. „Dnes přijde ještě Jindřich a zítra ve 13 hodin tu mám napsanou Janičku,“ hledá volný termín ve svém diáři.

Josef Chvátal se práci maséra věnuje již od roku 1996 a dnes jeho „zlaté“ ruce vyhledávají desítky lidí jak z našeho okresu, tak třeba i z Prahy, Českobudějovicka, Tábořska či Písecka. Čtvrtým rokem mají navíc možnost přijet i do Roseče, kde si doma vybudoval svou druhou masérnu.

Relaxační, reflexní, regenerační, energetické, terapeutické a sportovní. Takový je výčet masáží, které oficiálně nabízí. Jeho hlavní doménou, jež od bolesti pomohla již mnoha lidem, je ale energetická masáž. „Blok svalů nahřeji, zablokované části otevřu a vyčistím je,“ popisuje skromně postup, jehož ovládnutí je „darem“ a v praxi ho umí jen málo osob.

Věk klientů nehraje roli. „Pomáhám všem - od dětí až po staré lidi. U malých dětí jde nejčastěji o skoliózu zad,“ vysvětluje mohutný masér, jehož ruce vyhledávají

„Zlaté“ ruce Josefa Chvátala pomohly i celé řadě sportovců.

obří tlapy. A mnozí potvrdí, že tyhle ruce umějí zázraky. „Přicházejí ke mně zablokovaní lidé, a to jak fyzicky, tak leckdy i duševně. Již před několika roky jsem pro noviny řekl, že nejhorší je tahle uspěchaná doba a stres, a ono to platí stále. Někdy si s člověkem prostě jen povídám, párkrát sáhnou a je po problému. Jindy je zase potřeba masáž opakovat a někdy, když potíže přetrvávají, poradím, aby dotyčný ušel

dal lékaře. Jsou problémy, s kterými si poradit neumím. Je to úplně jasné: nemohu si hrát na boha, když jsem jen obyčejný člověk.“

Po práci, která mu přináší hlavně osobní uspokojení z toho, že může pomáhat druhým, zbude ještě čas na koníčky. Vedle chovu poštovních holubů nezanevřel Josef Chvátal na své rodinné kořeny, které má na Moravě, a tak si pro radost vyrábí víno. Nedávno oslavil 60. narozeniny

Foto: Marcela Kůrková

ale na důchod jako malý živnostník vůbec nemyslí. „Chci lidem pomáhat dál, dokud to půjde. Moje práce mě baví, a to je pro každého velký dar,“ dodává. Skutečnost, že práce maséra, jenž navíc za svým pracovním stolem stojí i o víkendech, je tvrdá a těžká, potvrzuje souhlasným pokyvováním. „Ale to je každá práce. Když něco chcete dělat dobře a vidět výsledek, musíte prostě poctivě pracovat,“ dodává masér od Vídně.